

[Krag.]

er bestemmende med Hensyn til deres Størrelse, og derfor maa vi ogsaa være forsigtige med ikke at komme ind paa en Refusionsordning, som kan friste til Letsind i visse Kommuner under Hensyn til, at det bliver andre, der i det væsentlige kommer til at betale Gildet.

Men vi har erklæret os rede til at forhandle om denne Sag, og naar det fornødne Materiale kommer til at foreligge — og vi ved jo, at det bliver tilstillet det kommende Udvalg —, haaber jeg, vi skal kunne finde et Grundlag for Forhandling om Tilvejebringelsen af en Nyordning, og jeg tvivler ikke om, at det raadgivende Udvalgs energiske Indtrængen i dette Problem ogsaa har medført Resultater i det Forslag, som Udvalget har udarbejdet, som vil sikre det en betydende Indfyldelse paa den Ordning, som endeligt skal tilvejebringes.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen gjorde en hel Del Bemærkninger om det sociale Udvalg og konkluderede i dette, at vel vilde det blive et omfattende Arbejde, der kom til at paahvile det sociale Udvalg, men at det paa ingen Maade dog vilde være afskrækkende, og skulde det blive vanskeligt for Medlemmer af det sociale Udvalg at deltage i andet Arbejde indenfor Kommunalbestyrelsen, kunde man ogsaa indrette sig paa den Maade, at der kunde gives Afkald derpaa, saaledes at de Medlemmer, der kom ind i det sociale Udvalg, overhovedet ikke beskæftigede sig med andre Sider af det kommunale Arbejde.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar man først er kommet saa vidt, tror jeg ikke, der vil være langt til det næste Skridt, nemlig dette, at det sociale Udvalg — stadig forudsat, at vi overhovedet skal skride til Etableringen af et saadant — tilvejebringes gennem direkte Valg af Personer ogsaa udenfor Byraadet, saaledes at man ved Valg af de Medlemmer, der skal sidde i det sociale Udvalg, kan tage alle de Hensyn, som er bestemmende med Hensyn til Kvalifikationerne til dette Arbejde for de enkelte Personer, medens man ved Kommunalbestyrelsens Valg i øvrigt kan lade de Hensyn være afgørende, som kommer i første Række ved Valg af Personer til de almindelige kommunale Hverv.

Med andre Ord, jeg tror slet ikke, det bliver muligt — og derom ser jeg ogsaa en Antydning i det ærede Medlem Hr. H. P. Hansens Udtalelser — at sammensætte dette Udvalg paa den Maade, som

her er foreslaaet, og heller ikke, at det er muligt at holde Medlemskredsen indenfor Kommunalbestyrelsen alene. Jeg føler mig fortsat overbevist om, at den Ordning, som her skabes, hele den Specificering af Trangsarsagerne, af Hjælpen, der skal ydes i de enkelte Tilfælde, som paa en Masse Omraader kommer til at erstatte Skønnet, vil kræve, naar Forvaltningen skal være forsvarlig ude i Kommunerne, et ganske anderledes omfattende Specialkendskab til Lovgivningen, end hidtil har været fornødent, ligesom jeg ogsaa føler mig overbevist om, at det i mange Tilfælde vil give Anledning til Overvejelser og Korrespondance, som nu undgaas ved en simpelt hen skønsmæssig Afgørelse.

Paa den anden Side skal jeg naturligvis erkende, at Bortfaldet af Forsørgelseskommune, saaledes som det er foreslaaet, i mange Henseender indenfor det sociale Arbejde vil komme til at frembyde betydelige Lettelser. Men jeg henviser til, at dette mindre vil komme til at lette Arbejdet for Medlemmer indenfor det sociale Udvalg eller, hvis vi bliver ved den gamle Ordning, indenfor Fattigudvalgene, fordi hele denne Eftersøgning naturligvis i Almindelighed kommer til at paahvile det Kontor, Socialkontoret eller Fattigkontoret, hvad man nu vil kalde det, som vil komme til at staa til Udvalgets Disposition.

Det ærede Medlem nævnte, at jeg havde sagt, at kommunale Bidrag til Sygekassekontingent burde behandles som Skatterestancer, og det ærede Medlem spurgte mig i den Anledning, hvor vidt jeg mente at turde gaa med Hensyn til Udpantning. Ja, det ligger jo ganske simpelt i Udtrykket Skatterestance. Naar jeg har sagt, hvorledes Behandlingsmaaden burde være, og i denne Forbindelse brugt Udtrykket Skatterestance, behøvede det ærede Medlem, som den betydelige Kommunalmand han er og med den Indsigt, han har paa disse Omraader, slet ikke at stille sit Spørgsmaal.

Men det forekommer mig, at naar Kommunens Betalingspligt her udvides saa betydeligt, som Tilfældet er, og kommer til at omfatte det samlede Folkeforsikringskontingent — for det er jo egentlig det, der er Tale om —, og naar man til dette Kontingent ogsaa knytter i hvert Fald Adgangen til at opnaa Aldersrente, saa er det et Kontingent, der er af saa overordentlig stor Betydning for den vedkommendes sociale Betyggelse, at der maa foreligge særdeles vægtige Grunde for, at man kan fritage ham for Virkningen af